

PROBLÉM JAKO HROM

Ášter½, 18 prosinec 2018

Dobr½ den, v½en½. Radil jsem se s kamar½dy, radil jsem se se zn½m½mi, d½-val jsem se na r½zn½ poradny, a stejn½ jsem se je½t½ nerozhodl. Nev½-m, je to hrozn½ dilema. Zkus½-m to u v½s, Åtu u½ Kudlanku del½½- dobu, a v½-m, Å½e tu pom½n½ rozumn½ rad½-te. Tak½e Å“ je mi sedmdes½t, jsem chlap, co poznal hodn½ Å½ensk½ch, dv½ jsem m½l za posledn½- mne bohu½el opustila nedobrovoln½ p½med p½r lety, a mn½ je po n½- dodnes smutno. Ale Å“ toho se m½j veleprobl½m net½k½j.

Byd½-m u½ cca 40

let na jednom pra½sk½m s½-dli½ti. Nast½hoval jsme se sem brzy po narozen½- prvn½-ho kluka, kter½ho jsem m½l s prvn½- man½elkou. Po rozvodu jsem dostal kluka do p½½e j½, bejvalka ode½la do jin½ n½ru½e. Pak jsem m½l postupn½ p½r dal½½-ch vztah½, a po cca deseti letech se podruh½ o½enil. S tou odchovali spole½n½ je½t½ dal½½- dva kluky. Kluci u½ jsou v½ichni z domova pry½ a j½ z½ stal s½jm. Ale Å“ zas a½ tak moc si nest½½uju. Jen½e Å“ ned½vno p½mi½jel ten nejmlad½½-, Å½e se rozhodl si na hypot½ku koupit byt na jednom nov½m, je½t½ neexistuj½-c½-m, pra½sk½m s½-dli½ti, tedy, vlastn½ n½kde na voln½m Åzem½- na kraji Prahy. Ten d½-m m½j st½t do dvou let, zat½-m budou dva, pl½n½ se dal½½- t½mi. Obrovsk½, vysok½, Åjirok½...

A t½to, j½ bych r½id, kdyby ses tam nast½hoval takyÅ! Tzn., Å½e bych si ten nov½½ byt, stejn½ jako on, zat½-m jen objednal, zaplatil n½jakou tu z½kladn½- Å½stku, a a½ to bude hotov½, tak se tam nast½hoval. Å½e a½ to bude, tak tam bude v½jechno kr½sn½ a nov½, Å½e tady, co byd½-m, je to u½ om½jel½ a v½bec. A Å½e by se o mne pak mohl v½-c starat, kdy½ by mne m½l Åžu rukyÅ.

V n½½em m½j pravdu, ale j½ si Å½m½-k½jm taky ta ÅžprotiÅ. Tady m½jm za ta l½ta plno zn½m½ch, je tu kousek jedna sympatick½ hosp½dka, kde se sch½z½-me s kamar½dy, v½jude okolo u½ je vlastn½ m½sto, hotov½ ulice, obchody, je tu "m½j" doktor i poliklinika, jsou u½ Åžnata½en½Å silnice, na nich autobusy, do centra to m½jm za p½r minut. A tam by to bylo zase v½jechno absolutn½ znova, od za½½tku. Nehled½ na to, Å½e za ten t½m½½ stejn½ velk½ byt bych m½l d½jt jednou tolik, ne½ bych Å“ i p½mi dne½n½-ch docela p½m½-jemn½ch cen½ch Å“ dostal za tenhle, co v n½m Å½iju. Jen½e kluk d½l½ smutn½½ o½i, Å½e ur½it½ je½t½ vydr½½-m v pohod½ dal½½-ch dvacet let, a Å½e by to bylo moc fajn.

Asi v½-m, co mi

nap½½jete, abych byl sobec, jen½e Å“ i kdy½ m½jm s klukama se v½jema dobr½ vztahy, tak nejv½-c a nej½ast½ji za mnou jezd½- pr½v½ ten nejmlad½½-. A na to, abych si na½jel n½jakou Å½enskou, u½ nem½jm n½kladu. I to jsem zkou½jel a m½jm podobn½ zku½enosti, jako jsem Åetl pr½v½ tady.

Tak½e co?

Jak byste to Å½e½ili vy, b½t v m½ situaci?

IGOR